

The assassin (La asesina)

Títol original: *Nie yin niang* **Direcció:** Hou Hsiao-Hsien **Guió:** Hou Hsiao-Hsien, Chu Tien-Wen, A. Cheng **País:** Taiwan **Durada:** 105 min **Any:** 2015 **Gènere:** Drama, acció / Arts marciais **Interpretació:** Shu Qi, Chang Chen, Satoshi Tsumabuki, Ethan Juan, Nikki Hsieh, Ni Dahong, Michael Chang, Jiang Wen, Zhou Yun, Mei Yong, Zhen Yu Lei, Fang-yi Sheu, Jacques Picoux **Música:** Lim Giong **Fotografia:** Mark Lee **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 27/11/2015

No recomanada per a menors de 7 anys

Doblada en castellà / Versió original subtitulada en castellà

SINOPSI

Xina, finals del segle VIII. Nie Yinniang torna a casa de la seva família després d'anys d'exili. Educada per una monja que l'ha convertit en una experta en arts marciais, Yinniang és una autèntica justiciera i el seu objectiu és eliminar els tirans. La seva mestra li encarrega la missió de matar el seu cosí Tian Ji'an, governador dissident de la província militar de Weibo, amb el qual va tenir gran complicitat quan tots dos eren joves. (filmaffinity.com)

CRÍTICA

El cinema majúscul de Hou Siao-Hsien

[...] **Des de fa més de set anys que el taiwanès Hao Hsiao-Hsien compon aquesta peça d'orfebreria a prop de la simple perfecció.** Se suposa, i així ho ha declarat el mateix director, que la idea és convertir al seu propi llenguatge un gènere cinematogràfic que porta amb ell des de petit. I és aquí on el veterà cineasta de 68 anys recupera cada escena d'arts marciais contemplada des de l'excitació de la infància.

Algú podria pensar que una obstinació similar ja va ocupar realitzadors com Ang Lee (*Tigre y dragón*), Wong Kar-wai (*Ashes of time* o *The grandmaster*) o Zang Yimou (*Hero*). Doncs sí, però just el contrari. **En la cinematografia del taiwanès figuren pel·lícules com *Flores de Shangai* compostes d'exactament 30 plans.** I el mestre en el qual s'inspira Hsiao-Hsien, per potser refutar-lo, era conegut pels seus muntatges dements en els quals cabien plans d'un segon.

El que fa el director [...] és bàsicament reinventar un gènere sencer alhora que proposa a l'espectador una nova forma de mirar entre l'al·lucinació i la simple màgia. **L'acció, doncs d'això es tracta, transcorre entre els temps morts d'unes seqüències d'una bellesa subjugant.**

Explica el director que el rodatge es va allargar fins a prop de l'infinit perquè cada pla exigia una precisió interna inèdita. I això, en efecte, s'aprecia en la construcció d'un laberint translúcid pel qual navega la mirada de l'espectador completament perduda. **Cal ser conscients que es trepitja un terreny per primera vegada.**

The assassin és la història, situada al segle IX, d'una jove segrestada per una bruixa. L'heroïna creixerà en la saviesa mil·lenària de la mort certa. Quan la mestra obligui la seva pupil·la a tornar a la seva terra per acabar amb la vida dels que temps enrere van ser els seus ja res tindrà remei.

En realitat, l'argument sobra. De fet, **la narració no existeix més que com a excusa per accedir al que importa.** Desconfieu dels que, urgits per les presses (o l'estupidesa, tant se val), es llancen a tractar d'obra mestra el que aspira a alguna cosa més. ***The assassin*** és una peça única pel seu caràcter absolutament incommensurable. No admet mesura ni patró. Desconcerta amb la mateixa força que enlluerna. És un relat encantat que es vol a si mateix en la possibilitat de **descriure el lloc exacte en el qual neixen els somnis.**

Hsiao-Hsien fa anys que intenta explicar la història tumultuosa del seu país a través del segle XX. El seu cinema és bàsicament un intent per aixecar un imaginari comú des del qual acostar-se a la realitat mateixa. Doncs bé, d'alguna manera, el que intenta ara és això mateix però traslladant la seva preocupació no a la realitat, sinó a l'imaginari comú de qualsevol mirada possible que explica aquesta realitat i li dona sentit. Si us perdeu, no em culpeu. ***The assassin* és una pel·lícula per perdre's. I per sempre.** No direm això d'obra mestra, per déu.

Luis Martínez – elmundo.es